

[Kurt Hansen]

bemærkninger, som jeg nu skal citere, og som vi gerne vil have fjernet:

»Arbejdsdirektøren kan dog for særlige grupper af deltagelse i sådan beskæftigelse fastsætte andre vilkår efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

»Særlige grupper«, hvad dækker det over? Der er intet i den beslutning, der blev truffet i december 1980, om, at det drejede sig om at få nedsat lønnen for unge under 22 år på beskæftigelsesprojekter. Der står noget om særlige grupper, der står ikke noget om, at det er alle unge under 22 år. Det kunne også være justeringer eller opreguleringer. Det er nogle helt generelle formuleringer, man har brugt her. Jeg mener som sagt, at det er juridisk tusindkunstneri, når man kan få et så omfattende angreb på de unge kørt igennem på dette meget snævre lovgrundlag.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige om ændringen i § 97 a og om konsekvenserne over for lov nr. 488, at vi mener, at det ikke er holdbart at køre det over på lov nr. 488. Jeg vil gerne citere, hvad der står i den bekendtgørelse, som indenrigsministeren udsendte den 25. oktober 1977, altså kort efter at lov nr. 488 var vedtaget:

»Løn- og arbejdsvilkårene ved beskæftigelse som nævnt i stk. 1 skal være de sædvanlige vilkår ved tilsvarende arbejde.«

Mange, der anvises arbejde efter lov nr. 488, går eksempelvis til institutioner. Man skærer ned på institutionsområdet, hvorefter man ansætter folk efter lov nr. 488. Det kalder man ekstraordinære foranstaltninger, og så giver man dem en lavere løn.

Vi mener, det er klart, at der overhovedet ikke er lovgrundlag, når vi taler om lov nr. 488, og vi mener, at lovgrundlaget i § 97 a er særdeles tvivlsomt.

Så vil jeg sige til arbejdsministeren, at jeg godt er klar over, at landsarbejdsnævnet har givet sin tilslutning, og jeg har det indtryk, at det har givet den i enighed, og at specielt SiDs repræsentant, men fagbevægelsens repræsentanter i al almindelighed, på det tidspunkt har accepteret, at der skete et sådant indgreb over for de unge. Det må man beklage, men stemningen kan jo vende. Arbejdsministeren ved også, at der i SiD i dag er en omfattende modstand imod denne løntrykkerbekendtgørelse. Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, hvordan han ser på den modstand, som SiD har ydet over for denne

løntrykkerbekendtgørelse. Tager han den overhovedet alvorligt? Regner han med den? Vil han lade sig påvirke af den, eller hvad har han tænkt sig at gøre med den? Det synes jeg arbejdsministeren skylder os et svar på. Jeg skal nok komme op i anden omgang og fortælle ham svarene, når han ikke gider høre efter det, man siger i første omgang.

Arbejdsministeren har også brugt det argument, godt nok ikke i dag, men tidligere, som gik på, at det var urealistisk høje lønninger, de unge fik; det holdt dem bl. a. væk fra at tage en EFG-uddannelse. Det har arbejdsministeren ført frem i en situation, hvor op til 13.000 ikke kan få en lære- eller praktikplads. Jeg synes, det er aldeles dårlige, aldeles uanstændige argumenter at føre frem. Arbejdsministeren har yderligere gjort sig til talsmand for et argument, som jeg kun har hørt ham og arbejdsdirektør Kaj Westergård komme med i hvert fald inden for landets grænser. Det kan godt være, han er blevet påvirket af andre. De siger, at ældre arbejdere er utilfredse med, at de unge på beskæftigelsesprojekter får en så høj løn.

Hvor ved han det fra? Har han belæg for at komme med en sådan udtalelse? Har han overhovedet nogen fornemmelse af, hvad de ældre arbejdere måtte mene om det? Jeg har kun hørt den påstand fremført fra én anden. Det har ikke været inden for landets grænser, men det er hende konenovre i England, fru Thatcher. Hun har fremført tilsvarende bemærkninger om, at de ældre arbejdere er modstandere af, at de unge får samme løn, så det må jo være fru Thatcher, som arbejdsministeren er blevet inspireret af, når dette er blevet lavet.

Hvorfor er det overhovedet naturligt, at man tager dette op til diskussion i forbindelse med et forslag om jobskabelsesordningen? Er det meningen, at denne nye lønform, der er statsligt fastsat – et indgreb mod overenskomsterne – skal gælde for jobskabelsesordningen? Det vil jeg gerne have arbejdsministerens kommentar til. Forestiller man sig, at alle unge, der er på projekter af en eller anden art, skal have trykket et lønmaksimum ned over sig à la det, som der nu er taget første skridt til her, eller hvordan er det? Hvad er det for et kommissorium, arbejdsministeren har givet arbejdsmarkedets parter, da han bad dem om at sætte sig til at forhandle om lønnen for de unge under 22 år